

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Csp/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718200709
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5718200709.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: Exipo, s. r. o., so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 44 873 441, zastúpeného: JUDr. Peter Homola, advokát so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 42 414 725, proti žalovanému: V. Š., K.. XX.XX.XXXX, I. O. A.. O.. J.Á. X, XXX XX Q., I..Č.. X. Č.. O. XX, O. Č.. XX, XXX XX B., o zaplatenie príslušenstva k istine, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 21,38 Eur od 24.2.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 12,90 Eur od 24.3.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 14,10 Eur od 24.4.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 14,10 Eur od 26.5.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 14,10 Eur od 24.6.2015 do zaplatenia a 5,05 % ročne zo sumy 11,52 Eur od 24.7.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 26.02.2018 sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 88,10 eur s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 21,38 Eur od 24.2.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 12,90 Eur od 24.3.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 14,10 Eur od 24.4.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 14,10 Eur od 26.5.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 14,10 Eur od 24.6.2015 do zaplatenia a 5,05 % ročne zo sumy 11,52 Eur od 24.7.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. V dôvodoch návrhu žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovanet, a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 02.12.2014 Zmluvu o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb č. DSL146202004001, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronických komunikačných služieb. Žalovaný sa zaviazal platiť za poskytnuté služby. Vyúčtované faktúry žalovaný nezaplatil. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.09.2016 sa žalobca stal majiteľom pohľadávky. Okrem žalovanej istiny si žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania z dlžnej sumy za každý deň omeškania po splatnosti jednotlivých faktúr.

2. Súd na základe predložených listinných dôkazov rozhodol vo veci platobným rozkazom č.k. 18Csp/12/2018-33 zo dňa 29.03.2018, ktorým žalobe vyhovel v časti istiny a trov konania. Platobný rozkaz bol žalovanému doručený dňa 06.04.2018, žalobcovi bol doručený dňa 03.04.2018.

3. Žalovanému bola žaloba ako aj ostatné listinné dôkazy doručované, žalovaný sa k žalobe ani k ostatným listinným dôkazom nevyjadril.

4. Podaním doručeným súdu dňa 09.04.2018 (č.l. 38) žalobca doručil súdu návrh na vydanie opravného uznesenia, v ktorom žiadal platobný rozkaz opraviť v časti uloženej povinnosti žalovanému tak, aby

súd opravným uznesením doplnil príslušenstvo, ktorého sa žalobou domáhal, pričom poukázal na petit žaloby.

5. Uznesením č.k. 18Csp/12/2018-42 zo dňa 30.05.2018 súd návrh žalobcu na opravu platobného rozkazu zamietol.

6. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2018. Súd ďalej pokračoval v konaní o zaplatenie príslušenstva, a to o zaplatenie úroku z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 21,38 Eur od 24.2.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 12,90 Eur od 24.3.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 14,10 Eur od 24.4.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 14,10 Eur od 26.5.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 14,10 Eur od 24.6.2015 do zaplatenia a 5,05 % ročne zo sumy 11,52 Eur od 24.7.2015 do zaplatenia.

7. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Podľa § 219 ods. 3 prvá veta CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

9. S poukazom na citované ustanovenia CSP, súd vo veci, keďže išlo o drobný spor, nenariaďoval ústne pojednávanie a rozhodol na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise. Oznámenie o vyhlásení rozsudku bez nariadenia ústneho pojednávania bolo na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu zverejnené dňa 06.09.2018. Na verejnom vyhlásení rozsudku dňa 25.09.2018 sa strany sporu nezúčastnili. Po vykonaní dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav. Zmluva o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb č. DSL146202004001 (č.l. 9) bola uzavretá dňa 02.12.2014 medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovanet, a.s.. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému elektronické komunikačné služby za podmienok dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa zmluvne zaviazal za poskytnuté služby platiť ceny dohodnuté v zmluve, cenovom výmere č. 117/2014 (č.l. 10-11) a v cenníku (č.l. 12-15), ktoré sú prílohou zmluvy. Faktúrami č. 6150096794 (č.l. 16), č. 6150159269 (č.l. 17), č. 6150224372 (č.l. 18), č. 6150287465 (č.l. 19), č. 6150349420 (č.l. 20) a č. 6150411886 (č.l. 21) boli žalovanému vyfakturované poskytnuté služby, na základe ktorých si žalobca uplatnil nárok vo výške 88,10 eur. Listom zo dňa 20.05.2015 (č.l. 21A) právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že z dôvodu vzniknutého dlhu odstúpil od zmluvy. List žalovaný riadne prevzal (č.l. 22). Listom zo dňa 22.09.2015 (č.l. 24) sa právny predchodca žalobcu pokúsil o zmier, žalovaného zároveň vyzval na úhradu dlhu, ktorý k tomuto dátumu vyčíslil na sumu 291,28 eur. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.09.2016 (č.l. 7-8) bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania postúpená na žalobcu. Špecifikácia pohľadávky je prílohou Zmluvy o postúpení pohľadávok (č.l. 6). Postúpenie pohľadávky právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil listom zo dňa 25.10.2016 (č.l. 25) a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy. V rovnaký deň vyzval na zaplatenie dlžnej sumy žalovaného aj žalobca ako oprávnený na vymáhanie pohľadávky (č.l. 26). Listom zo dňa 06.02.2017 (č.l. 27) bol žalovaný zo strany žalobcu opätovne dôrazne upozornený na dlh s oznámením, že žalobca trvá na úhrade dlhu s upozornením na zákonné kroky vedúce k vymoženiu dlhu. Predžalobovú výzvou zo dňa 10.04.2017 (č.l. 28) sa žalobca pokúsil o zmier so žalovaným, vyzval ho na zaplatenie dlhu, ktorý k tomuto dňu vyčíslil na sumu 429,75 eur, ktorý pozostával z istiny, vyčíslených úrokov z omeškania a nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky. Zároveň žalovaného upozornil na súdne vymáhanie pohľadávky. Platobným rozkazom č.k. 18Csp/12/2018-33 zo dňa 29.03.2018 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 88,10 eur a nahradiť mu trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 51,62 eur. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2018. V zostávajúcej časti súd ďalej konal.

10. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len zákon o elektronických komunikáciách), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže

vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

11. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

12. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb, na základe ktorej mu právny predchodca žalobcu poskytoval služby dohodnuté v zmluve. Zmluvu súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, nakoľko žalovaný ju podpísal ako fyzická osoba nepodnikateľ s uvedením trvalého pobytu, rodného čísla, čísla občianskeho preukazu a teda v predmetnom zmluvnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ podľa ust. § 52 ods. 4 OZ. Žalovaný sa zaviazal dodržiavať zmluvné podmienky a za poskytnuté služby platiť poplatky podľa cenníka právneho predchodcu žalobcu. Súd má ďalej preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania na žalobcu, ktorý sa stal aktívne legitimovaným na vymáhanie pohľadávky. Z predložených faktúr mal súd preukázané, že žalovanému právny predchodca žalobcu vyúčtoval zmluvne dohodnuté služby, celkovo v sume 88,10 eur. Žalovaný si nesplnil zmluvnú povinnosť a faktúry nezaplatil, preto si žalobca z titulu neuhradených faktúr nárokoval celú sumu, t.j. 88,10 eur. O tomto nároku súd rozhodol platobným rozkazom č.k. 18Csp/12/2018-33 zo dňa 29.03.2018 tak, ako to uviedol v ods. 2 a 9 tohto rozsudku.

23. Predmetom konania ostalo príslušenstvo, t.j. nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo súm vyúčtovaných jednotlivými faktúrami, ktorého bližšiu špecifikáciu súd uviedol v odseku 1 a 6 rozsudku, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením vyúčtovaných faktúr. Keďže výška úroku z omeškania a spôsob jeho uplatnenia boli uplatnené v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný uplatnený nárok pozostávajúci z príslušenstva k istine uhradil, žalovaný žiadnym spôsobom nevyužil prostriedky procesnej obrany a listinné dôkazy doložené do konania ani skutkové tvrdenia neboli zo strany žalovaného rozporované, súd mal za to, že žalobca prostriedkami procesného útoku preukázal dôvodnosť podanej žaloby v časti tohto nároku a žalobcovi priznal úrok z omeškania zo súm vyúčtovaných jednotlivými faktúrami odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej faktúry, tak ako to uviedol vo výroku tohto rozsudku.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Ustanovenie § 262 ods. 1 CSP ukladá súdu povinnosť rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie. Následne, v zmysle § 262 ods. 2 CSP, má súd povinnosť rozhodnúť o výške priznaného nároku na náhradu trov konania. Pretože o nároku na náhradu trov konania ako aj o výške týchto trov už súd právoplatne rozhodol v platobnom rozkaze Okresného súdu Martin č.k. 18Csp/12/2018-33 zo dňa 29.03.2018, súd o tomto nároku nerozhodoval. Preto súd nebude ďalej aplikovať ani ust. § 262 ods. 2 CSP a nebude po právoplatnosti tohto rozsudku ďalej rozhodovať o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.